

IB013 Logické programování I

Hana Rudová

jaro 2012

Hodnocení předmětu

- **Průběžná písemná práce:** až 30 bodů (základy programování v Prologu)
 - pro každého jediný termín: **22.března**
 - alternativní termín pouze v případech závažných důvodů pro neúčast
 - vzor písemky na webu předmětu
- **Závěrečná písemná práce:** až 150 bodů
 - vzor písemky na webu předmětu
 - opravný termín možný jako ústní zkouška
- **Zápočtový projekt:** celkem až 40 bodů
- **Hodnocení:** součet bodů za projekt a za obě písemky
 - známka A za cca 175 bodů, známka F za cca 110 bodů
 - známka bude zapsána pouze těm, kteří dostanou zápočet za projekt
- **Ukončení předmětu zápočtem:** zápočet udělen za zápočtový projekt

Základní informace

- **Přednáška:** účast není povinná, nicméně ...
- **Cvičení:** účast povinná
 - individuální doplňující příklady za zmeškaná cvičení
 - nelze při vysoké neúčasti na cvičení
 - skupina 01, sudý pátek, první cvičení **24.února**
 - skupina 02, lichý pátek, první cvičení **2.března**
- **Web předmětu:** **interaktivní osnova v ISu**
 - průsvitky dostupné postupně v průběhu semestru
 - harmonogram výuky, předběžný obsah výuky pro jednotlivé přednášky během semestru
 - elektronicky dostupné materiály
 - informace o zápočtových projektech

Rámcový obsah předmětu

Obsah přednášky

- základy programování v jazyce Prolog
- teorie logického programování
- logické programování s omezujícími podmínkami
- implementace logického programování

Obsah cvičení

- zaměřeno na praktické aspekty, u počítačů
- programování v Prologu
 - logické programování
 - DCG gramatiky
 - logické programování s omezujícími podmínkami

Literatura

- Bratko, I. **Prolog Programming for Artificial Intelligence.** Addison-Wesley, 2001.
 - prezenčně v knihovně
- Clocksin, W. F. – Mellish, Ch. S. **Programming in Prolog.** Springer, 1994.
- Sterling, L. – Shapiro, E. Y. **The art of Prolog : advanced programming techniques.** MIT Press, 1987.
- Nerode, A. – Shore, R. A. **Logic for applications.** Springer-Verlag, 1993.
 - prezenčně v knihovně
- Dechter, R. **Constraint Processing.** Morgan Kaufmann Publishers, 2003.
 - prezenčně v knihovně

+ Elektronicky dostupné materiály (viz web předmětu)

Průběžná písemná práce

- Pro každého jediný termín **22. března**
- Alternativní termín pouze v závažných důvodech pro neúčast
- Celkem až 30 bodů (150 závěrečná písemka, 40 projekt)

Průběžná písemná práce

- Pro každého jediný termín **22. března**
- Alternativní termín pouze v závažných důvodech pro neúčast
- Celkem až 30 bodů (150 závěrečná písemka, 40 projekt)
- 3 příklady, 40 minut
- Napsat zadaný predikát, porovnat chování programů
- Obsah: první čtyři přednášky a první dvě cvičení
- Oblasti, kterých se budou příklady zejména týkat
 - unifikace
 - seznamy
 - backtracking
 - optimalizace posledního volání
 - řez
 - aritmetika
- Ukázka průběžné písemné práce na webu

Zápočtové projekty

- Týmová práce na projektech, až 3 řešitelé
 - zápočtové projekty dostupné přes web předmětu
- Podrobné **pokyny k zápočtovým projektům** na webu předmětu
 - bodování, obsah předběžné zprávy a projektu
 - typ projektu: LP, CLP, DCG
 - CLP a LP: **Adriana Strejčková**
 - DCG: **Miloš Jakubíček, Vojtěch Kovář**
- **Předběžná zpráva**
 - podrobné zadání
 - v jakém rozsahu chcete úlohu řešit
 - které vstupní informace bude program používat a co bude výstupem programu
 - scénáře použití programu (tj. ukázky dvojic konkrétních vstupů a výstupů)

Časový harmonogram k projektům

- Zveřejnění zadání (většiny) projektů: **27. února**
- Zahájení registrace řešitelů projektu: **7. března, 19:00**
- Předběžná analýza řešeného problému: **13. dubna**
- Termín pro odevzdání projektů: **18. května**
- Předvádění projektů (po registraci): **21.května – 22.června**

Software: SICStus Prolog

- Doporučovaná implementace Prologu
- Dokumentace: <http://www.fi.muni.cz/~hanka/sicstus/doc/html>
- Komerční produkt
 - licence pro instalace na domácí počítače studentů
- Nové IDE pro SICStus Prolog SPIDER
 - dostupné až od verze SICStus 4.1.3
 - <http://www.sics.se/sicstus/spider>
 - používá Eclipse SDK
- Podrobné informace dostupné přes web předmětu
 - stažení SICStus Prologu (sw + licenční klíče)
 - pokyny k instalaci (SICStus Prolog, Eclipse, Spider)

SICStus IDE SPIDER

The screenshot shows the SICStus IDE SPIDER interface. The main editor displays the source code for 'my_module.pro' with a tooltip for the 'suffix' predicate. The 'Debug' console shows the execution stack, and the 'Variables' window shows the current state of variables.

```
/* -- Mode:Prolog -- */
:- module(my_module, [my_pred1/1,
                     my_pred3/3 % warns about exporting undefined predicate
                     ]).
:- use_module(library(lists), [postfix/2, % warns about importing undefined predicate
                              suffix/2 % integrated help (also for user predicates)
                              ]).
my_pred1(X) :-
    Suff = [a, Singleton, c],
    assert(seen_xs(X), % warns about missing declaration (here dynamic/1)
           suffix(Suff, X),
           prelude(Suff, X). % warns about calling undefined predicate
my_pred2(S, Xs) :-
    % warn about non-trivial singleton variables
    ( foreach(Y, Xs)
      do
        write(S, Xs)
      ),
    ( foreach(Y, Xs),
      param([S])
      do
        write(S, Xs)
      ).
```

Variables Window:

Name	Value
Suff	[a, _7551, c]
X	_1810

Debug Console:

```
Toplevel 1 in C:/Users/perm.SICS-AD/runtime-EclipseApplication42/My Prolog Project
2      2 Exit: assert(my_module:seen_xs(_1810)) ?
3      2 Call: suffix([a, _7551, c], _1810) ? |
```

Úvod do Prologu

Prolog

- PROgramming in LOGic

- část predikátové logiky prvního řádu

- Deklarativní programování

- specifikační jazyk, jasná sémantika, nevhodné pro procedurální postupy

- **Co dělat** namísto **Jak dělat**

- Základní mechanismy

- unifikace, stromové datové struktury, automatický backtracking

Logické programování

Historie

- Rozvoj začíná po roce 1970
- Robert Kowalski – teoretické základy
- Alain Colmerauer, David Warren (*Warren Abstract Machine*) – implementace
- SICStus Prolog vyvíjen od roku 1985
- Logické programování s omezujícími podmínkami – od poloviny 80. let

Aplikace

- rozpoznávání řeči, telekomunikace, biotechnologie, logistika, plánování, data mining, business rules, ...
- SICStus Prolog — the first 25 years, Mats Carlsson, Per Mildner. *Theory and Practice of Logic Programming*, 12 (1-2): 35-66, 2012. <http://arxiv.org/abs/1011.5640>.

Program = fakta + pravidla

● (Prologovský) program je seznam programových klauzulí

● programové klauzule: fakt, pravidlo

● **Fakt:** deklaruje vždy pravdivé věci

● `clovek(novak, 18, student).`

● **Pravidlo:** deklaruje věci, jejichž pravdivost závisí na daných podmínkách

● `studuje(X) :- clovek(X, _Vek, student).`

● **alternativní (obousměrný) význam pravidel**

pro každé X,

X studuje, jestliže

X je student

pro každé X,

X je student, potom

X studuje

● `pracuje(X) :- clovek(X, _Vek, CoDe1a), prace(CoDe1a).`

Program = fakta + pravidla

● (Prologovský) program je seznam programových klauzulí

● programové klauzule: fakt, pravidlo

● **Fakt:** deklaruje vždy pravdivé věci

● `clovek(novak, 18, student).`

● **Pravidlo:** deklaruje věci, jejichž pravdivost závisí na daných podmínkách

● `studuje(X) :- clovek(X, _Vek, student).`

● **alternativní (obousměrný) význam pravidel**

pro každé X,

X studuje, jestliže

X je student

pro každé X,

X je student, potom

X studuje

● `pracuje(X) :- clovek(X, _Vek, CoDe1a), prace(CoDe1a).`

● **Predikát:** seznam pravidel a faktů se stejným **funktorem** a **aritou**

● značíme: `clovek/3`, `student/1`; analogie **procedury** v procedurálních jazycích,

Komentáře k syntaxi

- Klauzule ukončeny tečkou
- Základní příklady argumentů
 - **konstanty**: (tomas , anna) ... začínají malým písmenem
 - **proměnné**
 - X, Y ... začínají velkým písmenem
 - _, _A, _B ... začínají podtržítkem (nezajímá nás vracená hodnota)
- Psaní komentářů

```
clovek( novak, 18, student ).  
clovek( novotny, 30, ucitel ).
```

```
% komentář na konci řádku  
/* komentář */
```

Dotaz

- **Dotaz:** uživatel se ptá programu, zda jsou věci pravdivé

?- studuje(novak).	% yes	splnitelný dotaz
?- studuje(novotny).	% no	nesplnitelný dotaz

- **Odpověď** na dotaz

- pozitivní – **dotaz je splnitelný a uspěl**
- negativní – **dotaz je nesplnitelný a neuspěl**

Dotaz

- **Dotaz:** uživatel se ptá programu, zda jsou věci pravdivé

```
?- studuje( novak ).           % yes      splnitelný dotaz  
?- studuje( novotny ).       % no      nesplnitelný dotaz
```

- **Odpověď** na dotaz

- pozitivní – **dotaz je splnitelný a uspěl**
- negativní – **dotaz je nesplnitelný a neuspěl**

- Proměnné jsou během výpočtu **instanciovány** (= nahrazeny objekty)

- `?- clovek(novak, 18, Prace).`
Prace = student
- výsledkem dotazu je **instanciace proměnných** v dotazu
- dosud nenainstanciovaná proměnná: **volná proměnná**

Dotaz

- **Dotaz:** uživatel se ptá programu, zda jsou věci pravdivé

```
?- studuje( novak ).           % yes      splnitelný dotaz  
?- studuje( novotny ).       % no      nesplnitelný dotaz
```

- **Odpověď** na dotaz

- pozitivní – **dotaz je splnitelný a úspěš**
- negativní – **dotaz je nesplnitelný a neúspěš**

- Proměnné jsou během výpočtu **instanciovány** (= nahrazeny objekty)

```
● ?- clovek( novak, 18, Prace ).
```

Prace = student

- výsledkem dotazu je **instanciace proměnných** v dotazu
- dosud nenainstanciovaná proměnná: **volná proměnná**

- Prolog umí generovat více odpovědí, pokud existují

```
?- clovek( novak, Vek, Prace ).           % všechna řešení přes ";"
```

Klauzule = fakt, pravidlo, dotaz

- **Klauzule** se skládá z **hlavy** a **těla**

- Tělo je **seznam cílů** oddělených čárkami, čárka = konjunkce

- **Fakt**: pouze hlava, prázdné tělo

 - `rodic(pavla, robert).`

- **Pravidlo**: hlava i tělo

 - `upracovany_clovek(X) :- clovek(X, _Vek, Prace), prace(Prace, tezka).`

- **Dotaz**: prázdná hlava, pouze tělo

 - `?- clovek(novak, Vek, Prace).`

 - `?- rodic(pavla, Dite), rodic(Dite, Vnuk).`

Rekurzivní pravidla

predek(X, Z) :- rodic(X, Z). % (1)

predek(X, Z) :- rodic(X, Y),
 rodic(Y, Z). % (2)

Rekurzivní pravidla

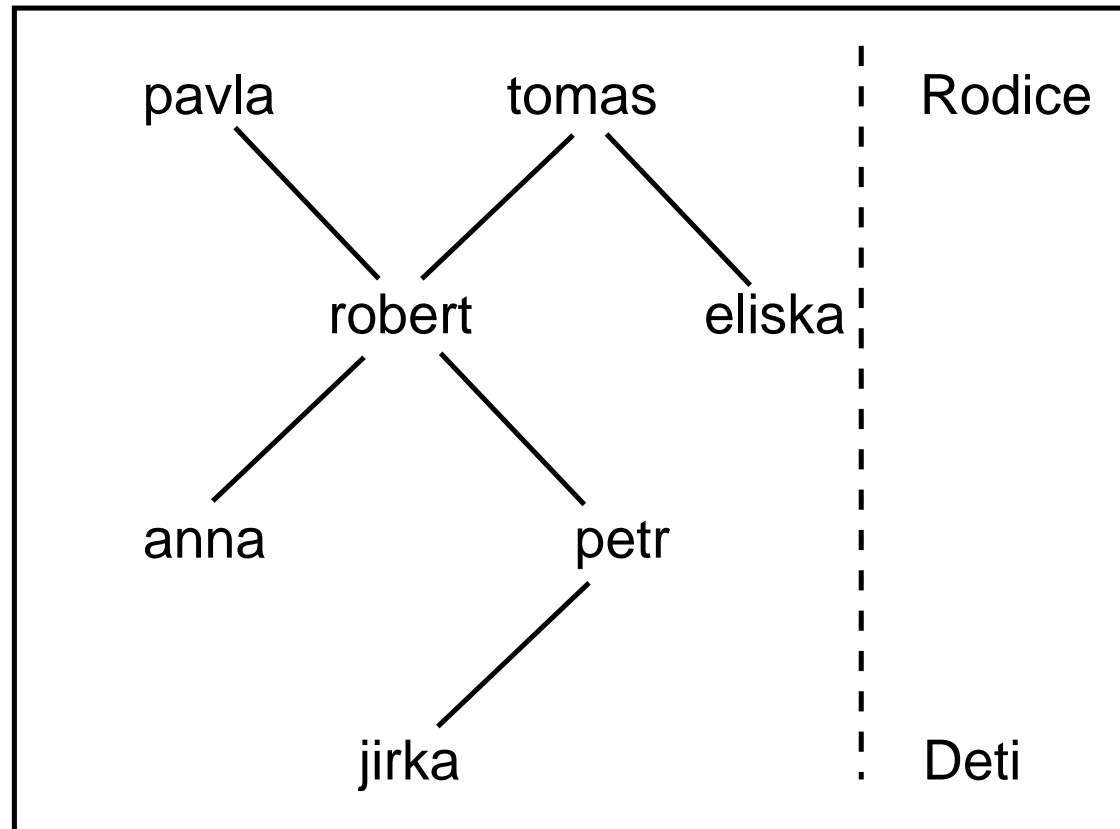
predek(X, Z) :- rodic(X, Z). % (1)

predek(X, Z) :- rodic(X, Y),
 rodic(Y, Z). % (2)

predek(X, Z) :- rodic(X, Y),
 predek(Y, Z). % (2')

Příklad: rodokmen

```
rodic( pavla, robert ).  
rodic( tomas, robert ).  
rodic( tomas, eliska ).  
rodic( robert, anna ).  
rodic( robert, petr ).  
rodic( petr, jirka ).
```

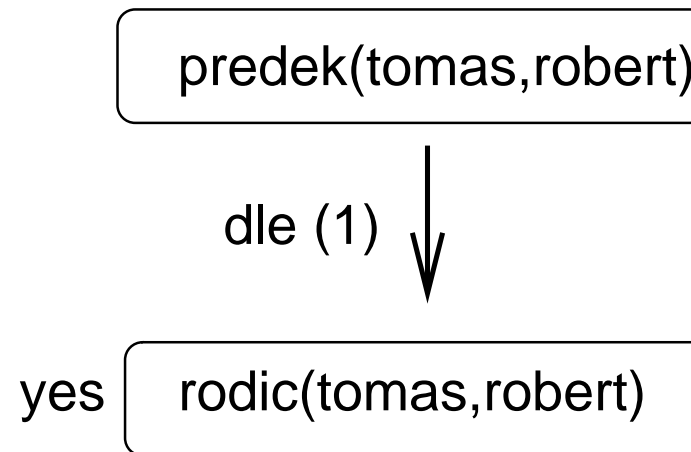


```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Z ).           % (1)
```

```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Y ),          % (2')  
                  predek( Y, Z ).
```

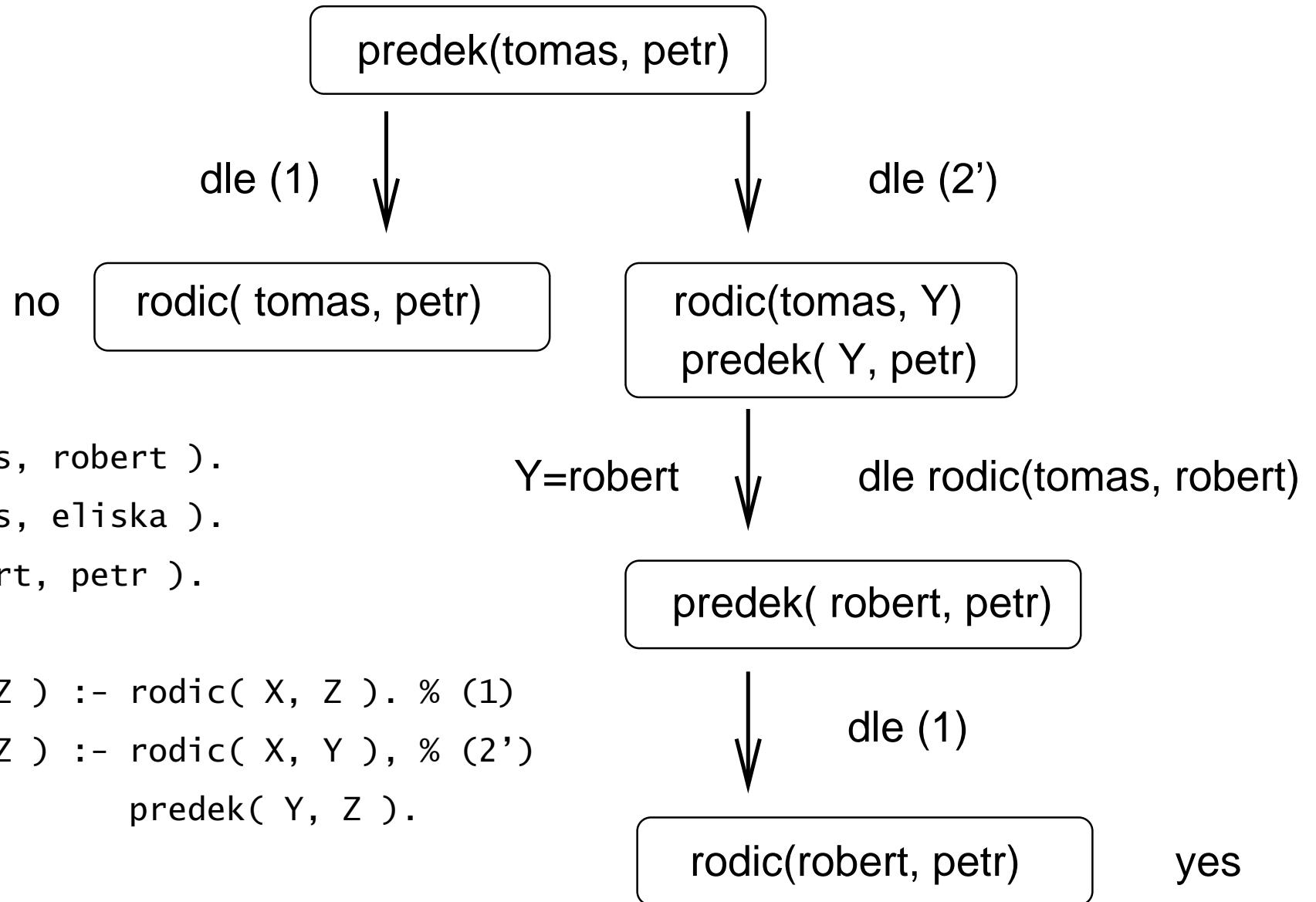

Výpočet odpovědi na dotaz ?- predek(tomas,robert)

```
rodic( pavla, robert ).  
rodic( tomas, robert ).  
rodic( tomas, eliska ).  
rodic( robert, anna ).  
rodic( robert, petr ).  
rodic( petr, jirka ).
```


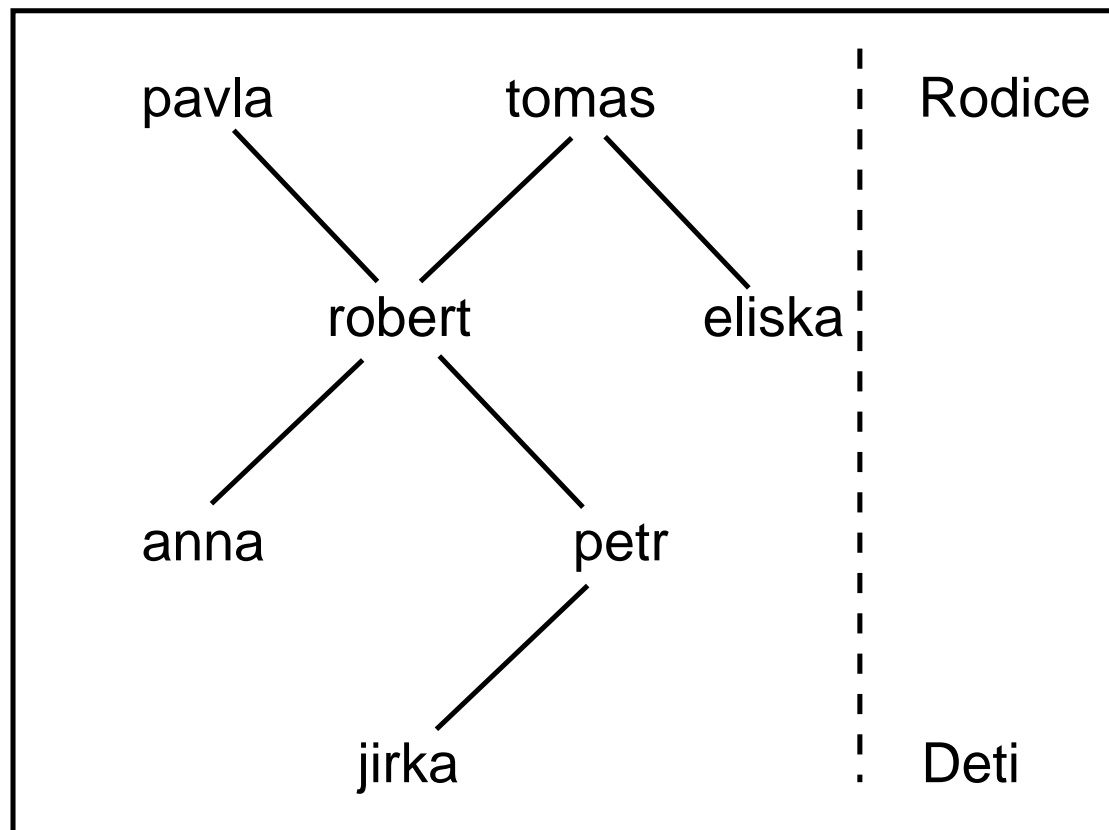
```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Z ).           % (1)  
predek( X, Z ) :- rodic( X, Y ),          % (2')  
                  predek( Y, Z ).
```

Výpočet odpovědi na dotaz ?- predek(tomas, petr)

Odpořěd' na dotaz s proměnnou

```
rodic( pavla, robert ).  
rodic( tomas, robert ).  
rodic( tomas, eliska ).  
rodic( robert, anna ).  
rodic( robert, petr ).  
rodic( petr, jirka ).
```

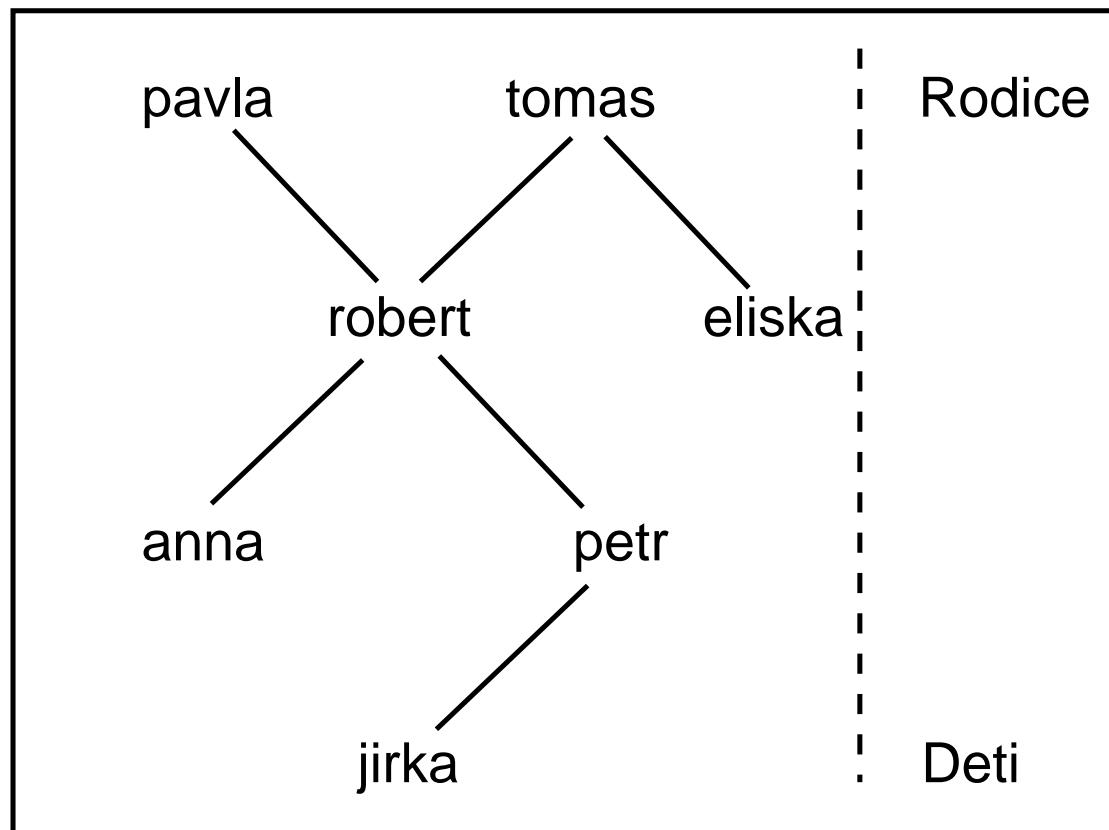


```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Z ).           % (1)  
predek( X, Z ) :- rodic( X, Y ),         % (2')  
                    predek( Y, Z ).
```

```
predek(petr, Potomek) --> ???
```

Odpovět' na dotaz s proměnnou

```
rodic( pavla, robert ).  
rodic( tomas, robert ).  
rodic( tomas, eliska ).  
rodic( robert, anna ).  
rodic( robert, petr ).  
rodic( petr, jirka ).
```


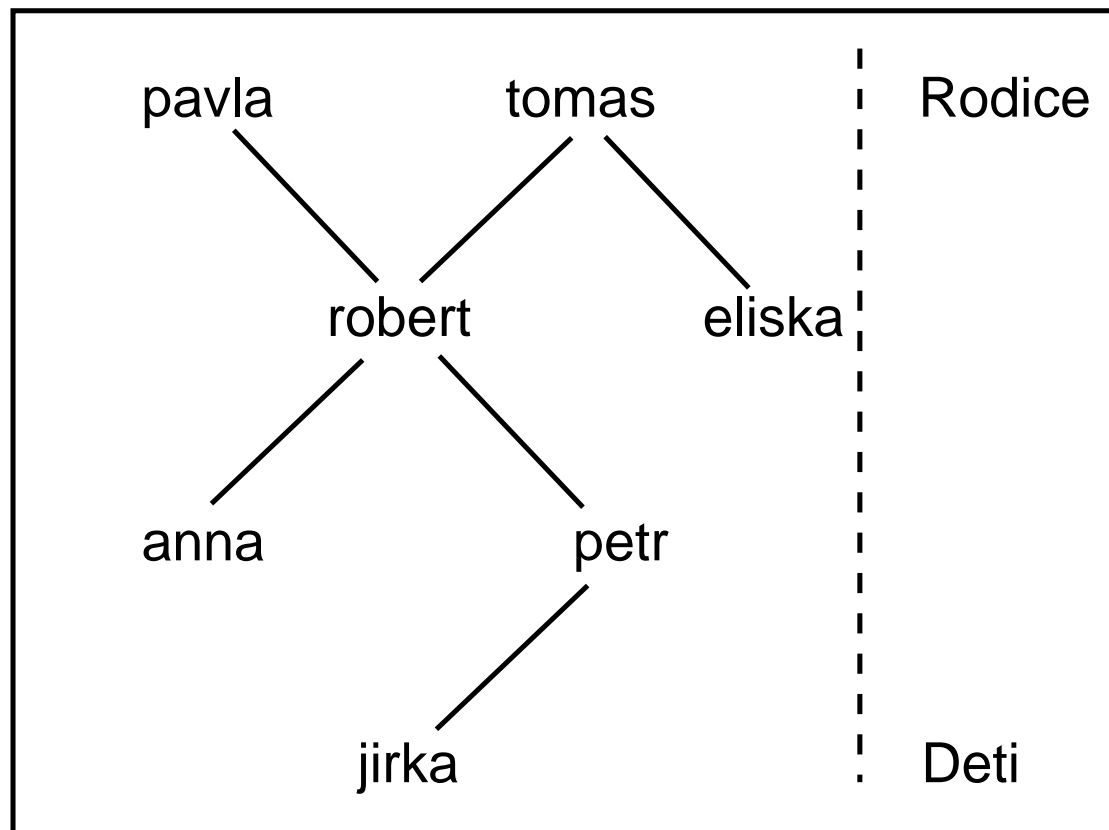
```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Z ).           % (1)  
predek( X, Z ) :- rodic( X, Y ),         % (2')  
                    predek( Y, Z ).
```

predek(petr, Potomek) --> ???

Potomek=jirka

Odpovět' na dotaz s proměnnou

```
rodic( pavla, robert ).  
rodic( tomas, robert ).  
rodic( tomas, eliska ).  
rodic( robert, anna ).  
rodic( robert, petr ).  
rodic( petr, jirka ).
```



```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Z ).           % (1)  
predek( X, Z ) :- rodic( X, Y ),         % (2')  
                    predek( Y, Z ).
```

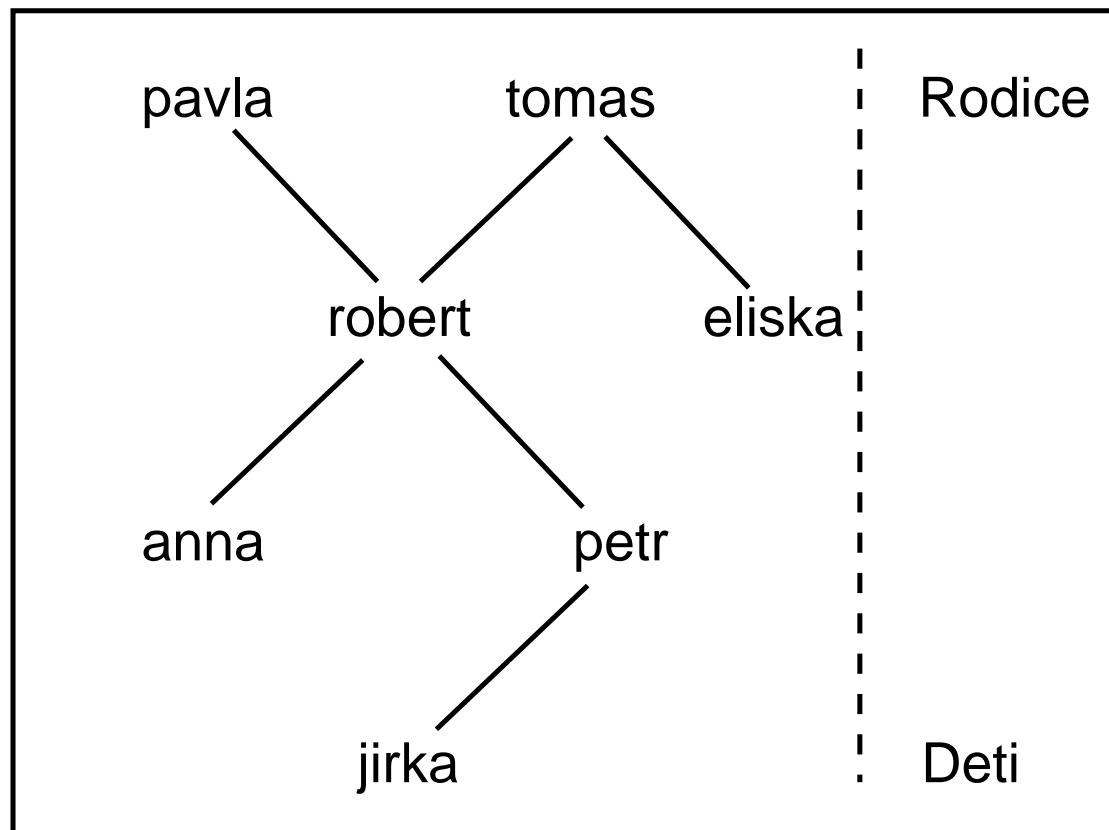
predek(petr,Potomek) --> ???

Potomek=jirka

predek(robert,P) --> ???

Odpořed' na dotaz s proměnnou

```
rodic( pavla, robert ).  
rodic( tomas, robert ).  
rodic( tomas, eliska ).  
rodic( robert, anna ).  
rodic( robert, petr ).  
rodic( petr, jirka ).
```



```
predek( X, Z ) :- rodic( X, Z ).           % (1)  
predek( X, Z ) :- rodic( X, Y ),         % (2')  
                    predek( Y, Z ).
```

predek(petr,Potomek) --> ???

Potomek=jirka

predek(robert,P) --> ???

1. P=anna, 2. P=petr, 3. P=jirka

Syntaxe a význam Prologovských programů

Syntaxe Prologovských programů

● Typy objektů jsou rozpoznávány podle syntaxe

● Atom

- řetězce písmen, čísel, „_” začínající malým písmenem: `pavel`, `pavel_novak`, `x25`
- řetězce speciálních znaků: `<-->`, `====>`
- řetězce v apostrofech: `'Pavel'`, `'Pavel Novák'`

● Celá a reálná čísla: `0`, `-1056`, `0.35`

● Proměnná

- řetězce písmen, čísel, „_” začínající velkým písmenem nebo „_”
- **anonymní proměnná**: `ma_dite(X) :- rodic(X, _)`.
- hodnotu anonymní proměnné Prolog na dotaz nevrací: `?- rodic(X, _)`
- lexikální rozsah proměnné je pouze jedna klauzule:

`prvni(X,X,X).`

`prvni(X,X,_).`

Termy

- **Term** – datové objekty v Prologu: datum(1, kveten, 2003)
 - **funktor**: datum
 - **argumenty**: 1, kveten, 2003
 - **arita** – počet argumentů: 3
- Všechny strukturované objekty v Prologu jsou **stromy**
 - trojuhelnik(bod(4,2), bod(6,4), bod(7,1))
- **Hlavní funktor** termu – funktor v kořenu stromu odpovídající termu
 - trojuhelnik je hlavní funktor v trojuhelnik(bod(4,2), bod(6,4), bod(7,1))

Unifikace

- Termíny jsou **unifikovatelné**, jestliže
 - jsou identické nebo
 - proměnné v obou termínech mohou být instanciovány tak, že termíny jsou po substituci identické
 - $\text{datum}(D1, M1, 2003) = \text{datum}(1, M2, Y2)$ **operátor =**
 $D1 = 1, M1 = M2, Y2 = 2003$

Unifikace

- Termíny jsou **unifikovatelné**, jestliže
 - jsou identické nebo
 - proměnné v obou termínech mohou být instanciovány tak, že termíny jsou po substituci identické
 - $\text{datum}(D1, M1, 2003) = \text{datum}(1, M2, Y2)$ **operátor =**
 $D1 = 1, M1 = M2, Y2 = 2003$
- Hledáme **nejobecnější unifikátor** (*most general unifier (MGU)*)
 - jiné instanciaci? ... $D1 = 1, M1 = 5, Y2 = 2003$... není MGU
 - ?- $\text{datum}(D1, M1, 2003) = \text{datum}(1, M2, Y2), D1 = M1.$

Unifikace

• Termy jsou **unifikovatelné**, jestliže

- jsou identické nebo

- proměnné v obou termech mohou být instanciovány tak, že termy jsou po substituci identické

- $\text{datum}(D1, M1, 2003) = \text{datum}(1, M2, Y2)$ **operátor =**
D1 = 1, M1 = M2, Y2 = 2003

• Hledáme **nejobecnější unifikátor** (*most general unifier (MGU)*)

- jiné instanciaci? ... D1 = 1, M1 = 5, Y2 = 2003 ... není MGU

- ?- $\text{datum}(D1, M1, 2003) = \text{datum}(1, M2, Y2), D1 = M1.$

• **Test výskytu** (*occurs check*)

?- $X=f(X).$

$X = f(f(f(f(f(f(f(f(f(\dots))))))))))$

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots$ yes, $k1 = k2 \dots$ no,

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k$... yes, $k1 = k2$... no, $A = k(2,3)$... yes, $k(s,a,l(1)) = A$... yes

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots \text{yes}$, $k1 = k2 \dots \text{no}$, $A = k(2,3) \dots \text{yes}$, $k(s,a,l(1)) = A \dots \text{yes}$
 $s(sss(2),B,ss(2)) = s(sss(2),4,ss(2),s(1)) \dots$

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots \text{yes}$, $k1 = k2 \dots \text{no}$, $A = k(2,3) \dots \text{yes}$, $k(s,a,l(1)) = A \dots \text{yes}$
 $s(sss(2),B,ss(2)) = s(sss(2),4,ss(2),s(1)) \dots \text{no}$

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots \text{yes}$, $k1 = k2 \dots \text{no}$, $A = k(2,3) \dots \text{yes}$, $k(s,a,l(1)) = A \dots \text{yes}$
 $s(sss(2),B,ss(2)) = s(sss(2),4,ss(2),s(1)) \dots \text{no}$
 $s(sss(A),4,ss(3)) = s(sss(2),4,ss(A)) \dots$

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots \text{yes}$, $k1 = k2 \dots \text{no}$, $A = k(2,3) \dots \text{yes}$, $k(s,a,l(1)) = A \dots \text{yes}$

$s(sss(2),B,ss(2)) = s(sss(2),4,ss(2),s(1)) \dots \text{no}$

$s(sss(A),4,ss(3)) = s(sss(2),4,ss(A)) \dots \text{no}$

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots \text{yes}$, $k1 = k2 \dots \text{no}$, $A = k(2,3) \dots \text{yes}$, $k(s,a,l(1)) = A \dots \text{yes}$

$s(sss(2),B,ss(2)) = s(sss(2),4,ss(2),s(1)) \dots \text{no}$

$s(sss(A),4,ss(3)) = s(sss(2),4,ss(A)) \dots \text{no}$

$s(sss(A),4,ss(C)) = s(sss(t(B)),4,ss(A)) \dots$

Unifikace

Termy S a T jsou unifikovatelné, jestliže

1. S a T jsou konstanty a tyto konstanty jsou identické;
2. S je proměnná a T cokoliv jiného – S je instanciována na T;
T je proměnná a S cokoliv jiného – T je instanciována na S
3. S a T jsou termy
 - S a T mají stejný funktor a aritu a
 - všechny jejich odpovídající argumenty jsou unifikovatelné
 - výsledná substituce je určena unifikací argumentů

Příklady:

$k = k \dots \text{yes}$, $k1 = k2 \dots \text{no}$, $A = k(2,3) \dots \text{yes}$, $k(s,a,l(1)) = A \dots \text{yes}$

$s(sss(2),B,ss(2)) = s(sss(2),4,ss(2),s(1)) \dots \text{no}$

$s(sss(A),4,ss(3)) = s(sss(2),4,ss(A)) \dots \text{no}$

$s(sss(A),4,ss(C)) = s(sss(t(B)),4,ss(A)) \dots A=t(B),C=t(B) \dots \text{yes}$

Deklarativní a procedurální význam programů

- $p \text{ :- } q, r.$
 - Deklarativní: **Co** je výstupem programu?
 - p je pravdivé, jestliže q a r jsou pravdivé
 - Z q a r plyne p
- ⇒ význam mají logické relace

Deklarativní a procedurální význam programů

● $p :- q, r.$

● Deklarativní: **Co** je výstupem programu?

● p je pravdivé, jestliže q a r jsou pravdivé

● Z q a r plyne p

⇒ význam mají logické relace

● Procedurální: **Jak** vypočítáme výstup programu?

● p vyřešíme tak, že **nejprve** vyřešíme q a **pak** r

⇒ kromě logických relací je významné i pořadí cílů

● výstup

● indikátor yes/no určující, zda byly cíle splněny

● instanciací proměnných v případě splnění cílů

Deklarativní význam programu

Instance klauzule: proměnné v klauzuli jsou substituovány termem

```
● ma_dite(X) :- rodic( X, Y ).           % klauzule  
  ma_dite(petr) :- rodic( petr, Z ).     % instance klauzule
```

Máme-li program a cíl G , pak **deklarativní význam** říká:

cíl G je splnitelný právě tehdy, když

cíl `?- ma_dite(petr).`

existuje klauzule C v programu taková, že

existuje instance I klauzule C taková, že

hlava I je identická s G a

všechny cíle v těle I jsou pravdivé.

Konjunce ",", vs. disjunkce ";" cílů

● **Konjunce** = nutné splnění **všech cílů**

● $p :- q, r.$

● **Disjunkce** = stačí splnění **libovolného cíle**

● $p :- q; r.$ $p :- q.$

$p :- r.$

● priorita středníku je vyšší (viz ekvivalentní zápisy):

$p :- q, r; s, t, u.$

$p :- (q, r) ; (s, t, u).$

$p :- q, r.$

$p :- s, t, u.$

Pořadí klauzulí a cílů

(a) $a(1).$

?- $a(1).$

$a(X) :- b(X,Y), a(Y).$

$b(1,1).$

Pořadí klauzulí a cílů

(a) a(1).

?- a(1).

a(X) :- b(X,Y), a(Y).

b(1,1).

(b) a(X) :- b(X,Y), a(Y).

% změněné pořadí klauzulí v programu vzhledem k (a)

a(1).

b(1,1).

Pořadí klauzulí a cílů

(a) `a(1).` `?- a(1).`

`a(X) :- b(X,Y), a(Y).`

`b(1,1).`

(b) `a(X) :- b(X,Y), a(Y).` `% změněné pořadí klauzulí v programu vzhledem k (a)`

`a(1).`

`b(1,1).`

`% nenalezení odpovědi: nekonečný cyklus`

Pořadí klauzulí a cílů

(a) `a(1).` `?- a(1).`

`a(X) :- b(X,Y), a(Y).`

`b(1,1).`

(b) `a(X) :- b(X,Y), a(Y).` `% změněné pořadí klauzulí v programu vzhledem k (a)`

`a(1).`

`b(1,1).`

`% nenalezení odpovědi: nekonečný cyklus`

(c) `a(X) :- b(X,Y), c(Y).` `?- a(X).`

`b(1,1).`

`c(2).`

`c(1).`

Pořadí klauzulí a cílů

(a) `a(1).` `?- a(1).`

`a(X) :- b(X,Y), a(Y).`

`b(1,1).`

(b) `a(X) :- b(X,Y), a(Y).` `% změněné pořadí klauzulí v programu vzhledem k (a)`

`a(1).`

`b(1,1).`

`% nenalezení odpovědi: nekonečný cyklus`

(c) `a(X) :- b(X,Y), c(Y).` `?- a(X).`

`b(1,1).`

`c(2).`

`c(1).`

(d) `a(X) :- c(Y), b(X,Y).` `% změněné pořadí cílů v těle klauzule vzhledem k (c)`

`b(1,1).`

`c(2).`

`c(1).`

Pořadí klauzulí a cílů

(a) $a(1).$?- $a(1).$

$a(X) :- b(X,Y), a(Y).$

$b(1,1).$

(b) $a(X) :- b(X,Y), a(Y).$ % změněné pořadí klauzulí v programu vzhledem k (a)

$a(1).$

$b(1,1).$

% nenalezení odpovědi: nekonečný cyklus

(c) $a(X) :- b(X,Y), c(Y).$?- $a(X).$

$b(1,1).$

$c(2).$

$c(1).$

(d) $a(X) :- c(Y), b(X,Y).$ % změněné pořadí cílů v těle klauzule vzhledem k (c)

$b(1,1).$

$c(2).$

$c(1).$

% náročnější nalezení první odpovědi než u (c)

V obou případech **stejný deklarativní ale odlišný procedurální význam**

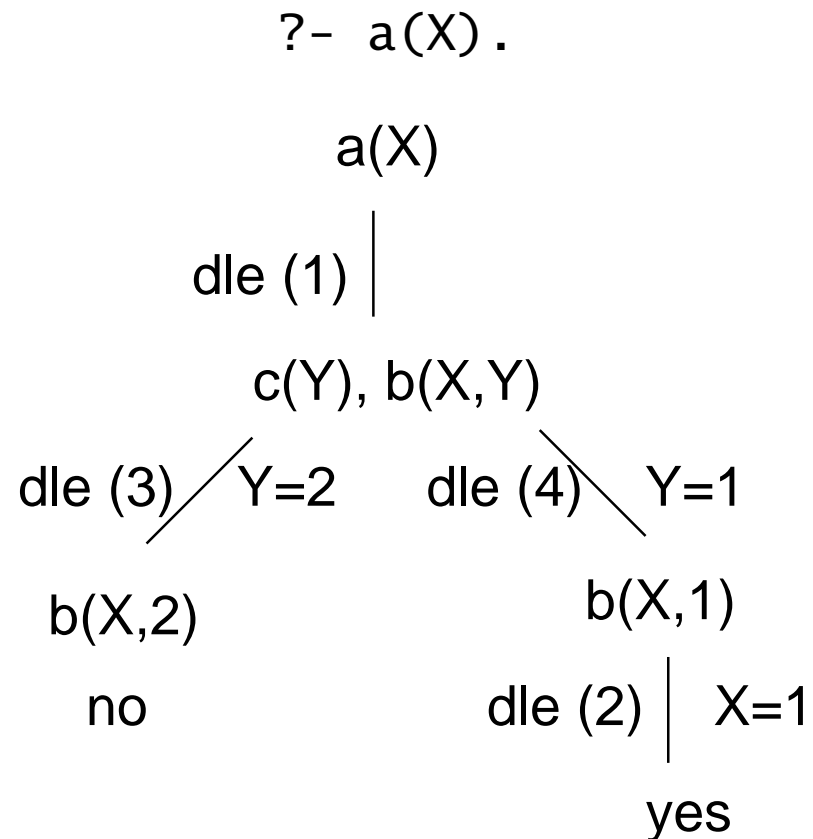
Pořadí klauzulí a cílů II.

(1) $a(X) \text{ :- } c(Y), b(X, Y).$

(2) $b(1, 1).$

(3) $c(2).$

(4) $c(1).$

Pořadí klauzulí a cílů II.

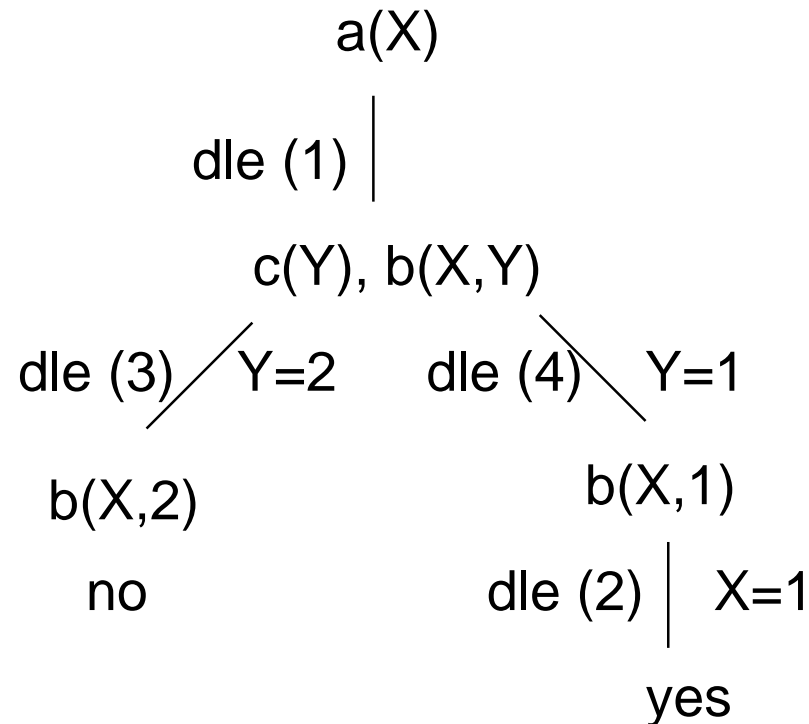
(1) $a(X) :- c(Y), b(X,Y).$

(2) $b(1,1).$

(3) $c(2).$

(4) $c(1).$

?- $a(X).$

Vyzkoušejte si:

(1) $a(X) :- b(X,X), c(X).$

(3) $a(X) :- b(Y,X), c(X).$

(4) $b(2,2).$

(5) $b(2,1).$

(6) $c(1).$

Cvičení: průběh výpočtu

a :- b,c,d.

b :- e,c,f,g.

b :- g,h.

c.

d.

e :- i.

e :- h.

g.

h.

i.

Jak vypadá průběh výpočtu pro dotaz ?- a.